

FMB-22/2010.
(FMB-22/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Foglalkoztatási és munkaügyi bizottságának**
2010. november 10-én, szerdán, 12 órakor
a Képviselői Irodaház I. emelet 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló törvényjavaslat (T/1382. szám) (Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)</i>	5
<i>A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/1498. szám) (Általános vita)</i>	6
<i>b) Az Állami Számvevőszék véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/1. szám)</i>	6
<i>c) A Költségvetési Tanács véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/2. szám)</i>	6
<i>Dr. Török Ádám előterjesztése</i>	6
<i>Szatmári Edina előterjesztése</i>	8
<i>Lődiné Cser Zsuzsanna előterjesztése</i>	10
<i>Vita</i>	10
<i>Határozathozatal</i>	26
<i>Egyebek</i>	26

Napirendi javaslat

1. A jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló törvényjavaslat (T/1382. szám) (Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

2. a) A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/1498. szám) (Általános vita)

b) Az Állami Számvevőszék véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/1. szám)

c) A Költségvetési Tanács véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/2. szám)

3. Egyebek

Az ülés résztvevői
A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Gúr Nándor (MSZP), a bizottság elnöke

Kara Ákos (Fidesz) alelnök
Dr. Czira Szabolcs (Fidesz)
Kontur Pál (Fidesz)
Kovács Ernő (Fidesz)
Nagy István (Fidesz)
Szedlák Attila (Fidesz)
Vécsey László (Fidesz)
Karvalics Ottó (Fidesz)
Kiss Péter (MSZP)
Bertha Szilvia (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott:

Varga József (Fidesz) Kara Ákosnak (Fidesz)
Dr. Czira Szabolcs (Fidesz) megérkezéséig Nagy Istvánnak (Fidesz)
Dr. Karakó László (Fidesz) Kontur Pálnak (Fidesz)
Polics József (Fidesz) Kovács Ernőnek (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP) Szedlák Attilának (Fidesz)
Dr. Nemény András (MSZP) Kiss Péternek (MSZP)
Kiss Péter (MSZP) megérkezéséig Gúr Nándornak (MSZP)
Egyed Zsolt (Jobbik) Bertha Szilviának (Jobbik)
Kaufer Virág (LMP) Gúr Nándornak (LMP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Török Ádám tanácsstag (Költségvetési Tanács)
Szatmári Edina vezető tanácsos (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Kajdi László szakmai tanácsadó (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Lődiné Cser Zsuzsanna osztályvezető főtanácsos (Állami Számvevőszék)

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 14 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

GÚR NÁNDOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Azt javaslom, hogy kezdjük a mai bizottsági ülésünket. Megállapítható, hogy határozatképesek vagyunk, a helyettesítésekről adok beszámolót. Kara Ákos alelnök úr Varga József alelnök urat helyettesíti, Nagy István képviselőtársam Czira Szabolcsot, dr. Karakó László képviselőtársamat Kontur Pál, Polics Józsefet Kovács Ernő képviselőtársam, Spaller Endrét Szedlák Attila és dr. Nemény Andrászt Kiss Péter képviselő úr helyettesíti. Közben megérkezett Czira Szabolcs képviselőtársunk. Tehát a határozatképességünk fennáll, ha jól számolom, 17 kezünk van.

Azt javaslom, hogy kezdjük el a munkánkat. A meghívóban szereplő napirendi pontok tárgyalására teszek javaslatot. Három napirendi pont tárgyalását jeleztük előre. Kérdezem, hogy az előre jelzett napirendi pontok tárgyalásával egyetértenek-e. *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

A jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló törvényjavaslat (T/1382. szám) (Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

Az első napirendünknel kapcsolódó módosító javaslatok megtárgyalásáról esik majd szó. Mielőtt belekezdeném, azt javaslom, hogy a mai bizottsági ülésünket, hogy tervezhető legyen, nagyjából úgy lőjük be időben, hogy maximum egy órában zárjuk az ülést. Alelnök úr egyetért, és gondolom képviselőtársaim is támogatják. *(Kara Ákos bólogat.)* Nyilván a szokásjog alapján azonos időtartamban felváltva és mindig először az ellenzéki oldal megszólalásának biztosítása mellett. A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium részéről az én ismereteim szerint dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár úr vesz részt, aki a kormány álláspontját fogja rögzíteni. Az előttünk fekvő előterjesztésben szakértő asszony kigyűjtése alapján két módosítóval foglalkozunk. Ha képviselőtársaim úgy gondolják, hogy ezen kívül kell mással is, akkor jelezzék! Ebből az 1-es dr. Stágel Bence képviselő úr módosítója, mely tekintetében kérdezem a kormány álláspontját.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Az előterjesztő támogatja a módosítást.

ELNÖK: Ki támogatja a bizottságból? *(Szavazás.)* 15. Ki nem támogatja? *(Nincs jelentkező.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2.

A másik pont a 3-as, amely összefügg a 4-essel, Révész Máriusz és Kővári Ákos módosítója.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Az előterjesztő támogatja a módosítást.

ELNÖK: Ki támogatja a bizottságból? *(Szavazás.)* Egyhangú támogatás. Köszönöm szépen. Van-e egyéb, amit tárgyalni szeretnének? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor az első napirendünket lezárom. Köszönöm szépen helyettes államtitkár úrnak. Szép napot, jó munkát kívánok.

A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/1498. szám) (Általános vita)

b) Az Állami Számvevőszék véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/1. szám)

c) A Költségvetési Tanács véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatáról (1498/2. szám)

Áttérünk a második napirendünk tárgyalására. A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája, egybe kötve az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács véleményével. Azt szeretném javasolni a bizottság tagjainak, amennyiben egyetértés van, akkor erősítsék meg azon kérésemet, amennyiben a Költségvetési Tanács részéről dr. Török Ádám tanácsstag hozzászólását, annak a lehetőségét biztosítja először, egyszerűen abból fakadóan, hogy el kell mennie más fontos kötelezettsége folytán. Szeretnénk, hogyha a véleményét megismerhetné a bizottság. Ebben egyetértés van? (Szavazás.) Egyhangú. Köszönöm szépen. Eszerint fogunk haladni.

Tehát akkor legelőször azt kérem, hogy a Költségvetési Tanács részéről dr. Török Ádám úr fejtse ki álláspontját, véleményét.

Dr. Török Ádám előterjesztése

DR. TÖRÖK ÁDÁM (Költségvetési Tanács): Köszönöm, elnök úr, és külön köszönöm elnök úr és a bizottság megértését. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Hölgyeim és Uraim!

A Költségvetési Tanács törvényi kötelezettségének eleget téve hétfőn benyújtotta az Országgyűlésnek a költségvetési törvényjavaslatról szóló véleményét. Ezt az anyagot önök is megkapták, tehát azt nem kívánom megismételni. Kiemelnék azonban néhány olyan foglalkoztatással és a munkaerőpiaccal kapcsolatos részletet, amely megítélésem szerint a bizottság kiemelt érdeklődésére tarthat számot.

A kormány által benyújtott költségvetés előirányzatai alapján, számításaink szerint mintegy húszezer fővel csökken 2011-ben a közszféra létszáma. Ez elsősorban a közcélú munkában részvevők számának csökkenésével magyarázható. A javaslat alapján az idei 92 milliárd forintról jövőre 64 milliárd forintra csökken a közmunkára szánt költségvetési források összege. Ez számításaink szerint mintegy 17-18 ezer fős csökkenést jelent a közmunkaprogramban résztvevők számában.

A közszféra másik két szegmensében nem látunk jelentős létszámcsökkenésre utaló jeleket. A központi kormányzatban az átlagbér közel változatlanul szinten marad 2011-ben, ezt legfeljebb egy-két ezer fős létszámcsökkenés kísérheti. A költségvetési javaslatban szereplő személyi költségek 2011-ben kismértékben nőnek.

Végül az önkormányzatok esetében nem tartjuk valószínűnek a létszámcsökkenést, mivel saját hatáskörben dönthetnek ezekről a kérdésekről. A központi támogatás pedig nő 2010-ről 2011-re, tehát ez majd nem jelent ösztönzést a létszámcsökkentésre.

Összesen tehát 2011-ben legfeljebb húszezer fővel fog csökkenni a közszférában foglalkoztatottak létszáma, míg a közszféra bértömege elsősorban a közmunkások számának csökkenése miatt csak enyhén egy-két százalékkal fog mérséklődni.

A magánszektor folyamatait illetően számításaink szerint az itt foglalkoztatottak száma mintegy 18 ezer fővel 0,6 százalékkal nő 2011-ben, amit 2012-2014 között további, évi 25-30 ezres növekedés követ majd.

A foglalkoztatás bővülése a versenyszektorban, tehát a teljes 2014-ig tartó előrejelzése horizonton fennmarad, összességében 102 ezer fővel bővíthet, szemben a kormány 400 ezer fős becslésével. Az eltérés oka lehet, hogy az adóváltozások hatására a kormány a

foglalkoztatottság jelentősebb bővülésére számít 2012-től. A Költségvetési Tanács véleménye szerint azonban a személyijövedelemadó-rendszer átalakítása inkább a magas jövedelműek bevallott jövedelmének emelkedését eredményezi. 2011-ben tehát a foglalkoztatottak száma összesen a teljes nemzetgazdaságban számításaink szerint alig, 1-2 ezer fővel csökken. Ezzel párhuzamosan csökken a munkanélküliség, 11,1-ről 10,5 százalékra, azaz mintegy 30 ezer fővel. A foglalkoztatottak és a munkanélküliek számának egyidejű csökkenése azt jelenti, hogy jövőre nő az inaktívok száma mintegy 32 ezer fővel.

A Költségvetési Tanács és a kormány foglalkoztatottsági előrejelzése között van néhány eltérés. A versenyszektorra vonatkozó előrejelzés esetében hasonló a véleményünk, ugyanakkor a közsféra létszámára vonatkozóan eltérő alakulást valószínűsítünk.

A költségvetéshez benyújtott makropályából és a kormányzati nyilatkozatokból az olvasható ki, hogy a kormány mintegy 30 ezer fős létszámcsökkenéssel számol a közszférában. A Költségvetési Tanács véleménye szerint azonban a betervezett költségvetés előirányzataiból ennél mintegy 10 ezer fővel kisebb csökkenés valószínű a költségvetési szektorban. Az eltérés oka, hogy megítélésünk szerint nincsenek összhangban a költségvetési törvényjavaslat makrogazdasági feltételezései és költségvetési előirányzatai.

A mintegy 30 ezer fős létszámleépítést és bércsökkentést nem támasztja alá a személyi kiadások előirányzatainak alakulásával, hiszen azok kismértékben nőnek 2011-ben. Ugyanakkor az adóbevételi előirányzatok a makropályával, azaz a létszámcsökkenéssel tűnnek összhangban lenni, így meg a kiadási előirányzatokkal nincsenek összhangban. További eltérés adódik a nyugdíjasok számára vonatkozó becslések miatt.

A kormány tervei szerint 2011-től nyugdíjba vonulhatnak a legalább 40 éves munkaviszonnyal rendelkező nők a ma érvényes nyugdíjkorhatár előtt. Ezzel azonban a saját kivetítésünkben nem számolhattunk, mivel az erre vonatkozó jogszabályt még nem nyújtotta be a kormány. A kormányzati tervekben ezzel kapcsolatban mintegy 34 milliárd forintos költségvetési kiadás szerepel, számításaink szerint ez az alapfolyamatokon felül mintegy 32 ezer munkaképes korú nő nyugdíjazását jelentheti. Az új nyugdíjszabályok életbelépése alapvetően eltérő munkapiaci képet jelentene, de erre vonatkozóan csak később lesz pontos becslésünk, amikor megismerjük a benyújtott törvényjavaslat részleteit. A fent ismertetett folyamatok összességükben csökkentik a költségvetés kiadásait.

A közmunka csökkenése 28 milliárd forint csökkenést jelent a költségvetés kiadási oldalán, míg a munkanélküliek számának 30 ezer fős apadása csökkentése egyrészt az álláskeresési ellátásokat 8 milliárd forinttal és a rendelkezésre állási támogatást is, amelyet 2011-ben az úgynevezett bérpótló járandóság vált fel hárommilliárd forinttal. Ugyanakkor, mivel nő az inaktívok száma, és szűkül az ellátásukra fordított költségvetési források összege, feltehetően nőni fog az ellátásban nem részesülők száma. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm a bizottság tagjainak a megértését is, és a második napirendi ponthoz szeretném jelezni, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről Elekes Gáborné főosztályvezető asszony, munkatársai, Szatmári Edina tanácsos asszony, Kajdi László szakmai tanácsadó, dr. Lóránt Szabolcs ügyintéző volt még nekem jelezve, hogy részt vesz a tárgyalásnál, a Költségvetési Tanács részéről dr. Török Ádám tanácsos már az előbb a véleményét kifejtette, ha jól tudom, Jakab Zoltán és Benedek Dóra elemző és elemzési igazgató segítette a munkáját, és az Állami Számvevőszék részéről, ha minden igaz, Lődiné Cser Zsuzsanna főosztályvezető asszony és Dombóvári Nóra számvevő tanácsos asszony van jelen a napirendi pontok tárgyalásánál. Kérem, hogy akkor most a további álláspontok kifejtésére is kerüljön sor. Tehát a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről, illetve az Állami Számvevőszék részéről is. Tessék parancsolni!

Szatmári Edina előterjesztése

SZATMÁRI EDINA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A benyújtott költségvetési törvényjavaslat makrogazdasági feltételeiről ejtenék néhány szót. A GDP növekedése elérheti a 3 százalékot, a háztartások fogyasztásában 2011-ben lényeges, 2,6 százalékos növekedés várható, és 7 százalékot közelítő növekedés várható a nemzetgazdasági beruházások területén is. Sok, elsősorban a kkv-szektor beruházásait támogató új állami intézkedés – úgy mint a Széchenyi-kártya, a kedvezményes társasági adókulcs - hatása 2011-től jelentkezik majd. Az infláció üteme 2011 egészében 3,5 százalékosra csökkenhet.

A kormány gazdaságpolitikájának középpontjában a gazdaság növekedésének a beindítása és a foglalkoztatás növekedése áll, természetesen a költségvetés stabilitásának megtartása mellett. A kormányprogram alapján felvázolt fiskális politika célja a kormányzati szektor méretének és hiányának egyidejű és folyamatos csökkentése. Így 2011-re tovább csökken az államháztartás hiánya.

A mérséklődő deficit teszi lehetővé az adósságráta csökkentését, és ez segíti a gazdaság külső egyensúlyának javulását is. Az adó- és a járulékszámítások változása ösztönzi a foglalkoztatottság növelését.

Néhány szót még a költségvetési politika kiemelt feladatairól is: kiemelt feladata a költségvetési politikának, hogy az államot a közérdek szolgálatába állítsa, és elősegítse a munkahelyteremtést. Így a háztartások, főként a többgyermekes családok az adórendszer reformján keresztül jelentős többletforráshoz jutnak, a vállalkozások pénzügyi mozgástere szintén nő, az említett adócsökkentések és a kkv-kat célzó Új Széchenyi-terv támogatása révén. Az állami szférában a kiadások visszafogására kerül sor.

A benyújtott 2011. évi költségvetési törvényjavaslat több területet emel ki kiemelten és hangsúlyozottan, ezek közül említenék néhányat. Az első a közfoglalkoztatás, beindul a nemzeti közfoglalkoztatási program, az Új Széchenyi-terv beindult és a Széchenyi-kártya program is kiterjesztése kerül. Az állami kiadások visszafogásra, csökkentésre kerülnek, így az intézményeknél 5 százalékos, a háttérintézményeknél 10 százalékos létszámcsökkenést átlagosan megvalósulhat. Ez azonban nem a közszféra egészére vonatkozik, mert nem érinti az egészségügyet és az oktatás területét. Sőt a költségvetésnél vannak olyan területek a közszférában, ahol létszámnöveléssel is lehet számolni, tehát kifejezetten a rendőrség területén van egy nagy létszámnövekedés, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal létrehozása kapcsán.

A további kiemelt területek közül még említeném a közrend és a közbiztonság növelését, a határon túli magyarok számára a kedvezményes honosítási lehetőségek megadását és a támogatások növelését. A közoktatás modernizációját, ennek keretében a kistéleplési kisiskolások támogatását, az állami szervezetrendszer átalakítását. Itt kiemelném a területi kormányhivatalokat, amelyeknél jelentős, hogy az egykapus ügyintézés lehetővé válik. Az egészségügy átalakítását, és a nyugdíjrendszer biztonságosabbá tételét is.

Az adóreform területénél nagymértékű adócsökkentésre kerül sor, a személyi jövedelemadó területén az arányos, egykulcsos, 16 százalékos adózás kerül bevezetésre, kiemelném még a helyi adók területét. Megszűnik a vállalkozók kommunális adója és az építményekre kivetett idegenforgalmi adó.

A különadóból 2011-ben a pénzügyi szervezetek részéről 200 milliárd forint befizetés várható, az ágazati különadók területén pedig 160 milliárdos befizetés várható.

Néhány szót még Magyarország és az unió költségvetési kapcsolatairól. A költségvetési kapcsolatot alapvetően a 2007-2013 közötti uniós középtávú költségvetés keretében rendelkezésre álló források határozzák meg. A támogatások közül kiemelkedő az Új Magyarország fejlesztési terv és az Új Magyarország vidékfejlesztési program támogatásai.

Természetesen 2011-ben is több olyan jogcímen érkezik az unióból támogatás, amely a költségvetésben nem kerül elszámolásra, mert a felhasználásukra a költségvetésen kívül kerül sor. Ezek közül kiemelkedő a nem vidékfejlesztési célú mezőgazdasági támogatás, és itt említeném meg, hogy a csatlakozási szerződés értelmében 2011-ben már az EU tizenötöknek járó közvetlen támogatások 80 százalékára jogosultak a magyar gazdák. Szintén nem jelennek meg a költségvetésben az agrárpiaci támogatások, ezek főleg belpiaci export és intervenciók támogatások, és szintén nem jelennek meg a költségvetésben a közvetlenül, az unió bizottságától pályázható egyéb támogatások sem.

Az alrendszerek pénzügyi kereteiről ejtenék néhány szót. A központi költségvetési szerveknél 2011-re változatlanul bérrel számol a költségvetés, azaz az illetménytábla és az alapilletmény nem módosul. Az intézményi, dologi kiadások a 2010. évi eredeti zárolással módosított előirányzathoz képest 5 százalékkal kerülnek csökkentésre. Az elkülönített állami pénzalapok közül a bizottság feladatköréhez illeszkedően a Munkaerőpiaci Alapot emelném ki, a Munkaerőpiaci Alapból foglalkoztatási és képzési támogatásokra összesen 40,5 milliárd áll rendelkezésre jövőre, a foglalkoztatási és képzési támogatások központi keretéből 2011-ben elsősorban munkahely-teremtésre, munkahelyek megőrzésére, távmunkahelyek létrehozásának támogatására, központi foglalkoztatási programok finanszírozására kerül sor. Az álláskereső támogatások előirányzata pedig 134,8 milliárd forint. A nemzeti közfoglalkoztatási programnak a Munkaerőpiaci Alapból megvalósuló része 64 milliárd forintot tesz ki. Ehhez természetesen a központi költségvetés 64 milliárd forint költségvetési támogatás biztosít az alap számára.

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjai közül, a Nyugdíjbiztosítási Alap 2011. évi költségvetési bevételi és kiadási főösszege egyezőségét irányozza elő. A Nyugdíjbiztosítási Alap kiadási közül a nyugellátásokra fordítható összegek teszik ki a döntő hányadot. 2011. januárjában a hatályos jogszabályi előírások értelmében 3,8 százalékkal emelkednek a nyugellátások, az emelés hozzávetőlegesen 2,7-2,8 millió nyugdíjast érint.

Az Egészségbiztosítási Alapból továbbra is természetbeli ellátások és pénzbeli ellátások képezik a kiadásokat. A természetbeli ellátások közül a gyógyszer-támogatások jogcímcsoport előirányzata tartalmazza a gyógyszer-támogatási kiadásokat, és ezen túl még a speciális beszerzésű készítményekre fordítható kiadásokat is tartalmazza.

A helyi önkormányzatok 2011-ben hitelforrások nélkül több, mint 3100 milliárd forintból gazdálkodhatnak. A központi költségvetés 1130 milliárd forintot biztosít a helyi önkormányzatok számára az állami támogatás és az átengedett személyi jövedelemadó révén.

A benyújtott törvényjavaslat-tervezet javaslatot tesz a helyi önkormányzati fejezeti tartalék létrehozására. Ezzel az a cél, hogy az Országgyűlés által a helyi önkormányzatok számára jóváhagyott támogatások az önkormányzati alrendszeresen belül kerüljenek felhasználásra.

Végezetül az államháztartás pénzügyi adatait emelném ki. A központi költségvetés hiánya 605,2 milliárd forint, az Egészségbiztosítási Alap hiánya 98,2 milliárd forint, a helyi önkormányzatok hiánya 110 milliárd forint, az elkülönített állami pénzalapok többlete 14,6 milliárd forint, és így az államháztartás hiánya pénzforgalmi szemléletben 798,8 milliárd forint, ami a GDP 2,8 százalékát teszi ki. Köszönöm szépen a figyelmet, és kérem a tisztelt bizottságot, hogy a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságát szíveskedjen támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jelzem, hogy Kaufer Virágot én helyettesítem innentől kezdve, azt is jelzem, hogy majd a kisebbségi álláspontját szakértő asszony fel fogja olvasni. Nem kell megijedni, nem túl hosszú.

Továbbadnám a szót, az Állami Számvevőszék részéről Lődiné Cser Zsuzsanna főosztályvezető asszony, parancsoljon!

Lódiné Cser Zsuzsanna előterjesztése

LÓDINÉ CSER ZSUZSANNA (Állami Számvevőszék): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Meghívottak! Ahogyan a Költségvetési Tanácsnak is, nekünk is törvényi kötelezettségünk, hogy véleményt alkossunk a költségvetési törvényjavaslatról, ennek eleget tettünk, és ahogyan a Költségvetési Tanács, mi is a véleményünket közzétettük. Ezért nem kívánnám azt megismételni, hanem csak néhány fontosabb dolgot említenék meg ezzel kapcsolatban. A 2011. évi költségvetési törvényjavaslattal évek óta visszatérő problémánk, hogy a törvényjavaslat benyújtásának időpontjában az előirányzatokat megalapozó egyes jogszabályok még nem voltak hatályosak, sőt néhány esetben még tervezet szinten sem álltak rendelkezésünkre. Ezt a véleményünkben az aktuális helyen megjelenítjük. A hatályos szabályozással egybevetve a dokumentumot, megállapítottuk, hogy a költségvetési dokumentum normaszövege, indoklása az egyszerűsítés, az áttekinthetőség irányába hat, azonban a dokumentumban a költségvetési évet követő három év várható előirányzatai, továbbá a 2010. *(Sic!)* évi várható adatok nem jelennek meg. Indokoltnak tartjuk az éves központi költségvetés szerkezetét, tartalmát törvényi szinten szabályozni.

A 2011. évről szóló költségvetés véleményezésekor több előirányzat esetében különböző mértékű kockázatokat jeleztünk. A véleményezést befolyásolta, hogy arra rendkívül rövid időnk volt, és a minisztériumok tervező munkáját jelentős mértékben befolyásolta az is, hogy a szervezetátalakítási folyamatok még nem zárultak le. A fejezeti kezelésű előirányzatoknál a tervező szervek mozgásterét szűkítették.

A helyi önkormányzatokról csak annyit említenék, hogy a helyi önkormányzatok feladat- és hatáskörökben nincs alapvető változás. A feladatok és a finanszírozás összhangjának erősítése mellett az önkormányzati felelősségi viszonyok megjelenítését tartjuk szükségesnek a véleményünkben.

A bizottság feladatkörébe tartozó Munkaerőpiaci Alapról pedig annyit említenék csak, hogy a 2011. évi költségvetése szerkezetében átalakul, az MPA bevételi és kiadási főösszege megegyezik, nullszaldós, ahogyan ezt a tervezési követelmény előírja. A Munkaerőpiaci Alapban fontosnak tartom felhívni a figyelmet, hogy 2011-ben már a Munkaerőpiaci Alap nem finanszírozza a működési kiadásokat, a társadalmi párbeszéd programokat, a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatását, a szociális ellátórendszerrel összefüggő kiadásokat. Ezzel párhuzamosan megszűnik az alapnak a rehabilitációs hozzájárulásból származó bevétele, ez a központi költségvetés bevétele lesz. A Munkaerőpiaci Alap legfőbb bevételi előirányzatát, az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékból származó bevételt ugyanakkor teljesíthetőnek minősítettük, kockázatot láttunk viszont az álláskeresői támogatások csökkenő összegében. Az MPA költségvetése két előirányzattal bővül, elhangzott már, hogy a közfoglalkoztatás kiadása, illetve az egyenleg tartási kockázatkezelési kerettel. Az is elhangzott, hogy a kormány új nemzeti közfoglalkoztatási programot indít, 64 milliárd forint tervezett kiadással, ez az MPA költségvetésében jelenik meg. Az egyenleg tartási és kockázatkezelési kerettel pedig a tízmilliárdos összegben az alap költségvetését teljesíthetőnek ítéljük meg. Köszönöm szépen a figyelmet, nem kívánok visszaélni a bizottság türelmével.

Vita

ELNÖK: Megtisztelő számomra. Köszönöm szépen. A vélemények elhangzására sor került, azt javaslom képviselőtársaimnak, ha egyetértés van ebben, a kérdések, észrevételek, érvek, ellenérvek egy körben hangozzanak el. Egyetértenek ezzel, képviselőtársaim! *(Nincs ellenvetés.)* Köszönöm szépen.

Akkor elkezdhetjük a véleményeink, kérdéseink kifejtését. Ki kért szót? Bertha Szilvia, parancsoljon!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A kormányzat az általános indoklásban a foglalkoztatás bővítését elsődleges prioritásnak jelölte meg, igen helyesen, de a kiadási számok nem ezt támasztják alá a költségvetési tervezetben. A közszférában komoly leépítés lesz és a megmaradó állomány számára is juttatásbeli megszorításokat terveznek, ez jön le a számokból, és hogy mitől lenne bővülés a versenyszférában, ez sem egyértelmű. A foglalkoztatás alacsony szintje ugyanis nem oka, hanem következménye a gazdasági visszaesésnek, és a gazdaságot visszafogó, a kis- és középvállalkozások számára hátrányos szabályozási környezetnek. Itt is komoly ellentmondást találunk, mert miközben folyamatosan a magyar kkv-szektor megfelelő helyzetbe hozásáról értekeznek az általános indoklásban, a következő mondatukban már a multinacionális vállalatok magyarországi telephelyeinek létesülését hozzák fel pozitív jövőképként, mint munkahelyteremtés. Önmagában az adócsökkentéstől, a vállalati adócsökkentéstől nem fog nőni a foglalkoztatás, ez mondjuk megteremti a beruházások lehetőségét, azonban, hogyha a bérre rakódó terheket nem csökkentjük jelentősen, akkor ez elsősorban a feketefoglalkoztatást fogja elősegíteni, hiszen a működési költségeket nem fogják tudni kitermelni a vállalkozások.

Ellentmondás mutatkozik abban is, hogy miközben az adózók számának növelését tartják szükségesnek és ezt azzal indokolják, hogy például a munkaerőpiacról végleg kiszorultak számára színvonalasabb ellátást biztosíthassanak, eközben ugyanerről a rétegről, hozzáteszem, hogy igen helyesen, azt írják, hogy a nemzeti közfoglalkoztatási program elutasítása esetén kizárják őket az ellátásból.

A költségvetés számai elsősorban az álláskeresői támogatások csökkenését irányozzák elő, ami ellentmond az ellátási színvonal növelésének.

Gazdaságilag megfogalmazzák az esetleges fejlesztési területeket, amelyeken nagyobb mennyiségben lehetne munkahelyeket teremteni, eközben az egyre romló munkanélküliségi adatok és a nemzetgazdaság igényeivel köszönőviszonyban sem lévő képzési struktúra ellenére megszüntetik a rehabilitációs célú munkahelyteremtő támogatást, és csökkentik a foglalkoztatási és képzési támogatásokat is, ami pedig a munkanélküliek jelentős részét képező alulképzettek, illetve a munkaerő-piaci versenyben jelentős hátránnyal indulók számára jelentett komoly segítséget eddig.

Eközben a közfoglalkoztatás finanszírozása is jelentősen kevesebb lesz az eddigiekhez képest, szemben az állástalanok körében a közmunka iránt egyre növekvő igénnyel.

Kérdéses az is, hogy az ilyen hirtelen szervezeti változás, hogy ez a nemzeti közfoglalkoztatási program alakul a közmunkaprogram, hogy az átmeneti szakaszban mi lesz a jelenleg közmunkásokkal, akik ugye ebből élnek, és sok tízezren vannak. Az általános indoklás szerint a foglalkoztatás bővülését eredményező intézkedések legkorábban 2012-ben éreztetik hatásukat, de igazán nem jön le a számokból, hogy mik ezek az intézkedések, amiknek hatására 2012-ben már komoly hatás lenne. Mindezen közben járuléktámogatásról beszélni a kisgyermekes nők részmunkaidős foglalkoztatásához, tulajdonképpen veszélyesnek ítélem. Nyilván itt most három gyerekes, édesanyaként furcsán hangzik a számból, de azzal kell szembenézni, hogy amennyiben nem lesz jelentős álláslehetőség-bővülés, akkor azt kockáztatjuk, hogy a főállású családfenntartókat fogják elbocsátani azért, hogy a bérköltségeken spóroljanak a munkáltatók és mondjuk alkalmaznak két részmunkaidős édesanyát helyettük. Nem biztos, hogy az a család jobb helyzetbe fog kerülni, hogyha az édesanya dolgozik félállásban, mint hogyha az édesapa egy teljesben. Így mi ezt a lépést igazából akkor tartanánk megfelelőnek, amikor már jelentősen beindultak az álláslehetőségek.

Végül a társadalmi konzultáció, szakmai érdekképviseletek, a civil szféra jogalkotásba történő bevonásának hangoztatása mellett meglehetősen ellentétesek a költségvetési tervezet számai. Mind az Országos Érdekegyeztető Tanács, mind az ágazati párbeszéd bizottságok szakmai programjainak költségvetési támogatását drasztikusan csökkentik a költségvetésben.

Összességében véve a költségvetési tervezet számai nem támasztják alá az általános indoklásban megfogalmazott preferenciát és célokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. LMP kisebbségi véleménye? *(Az LMP kisebbségi véleményét Kaufer Virág kérésére Farkasné dr. Molnár Valéria, a bizottság főtanácsadója olvassa fel.)*

FARKASNÉ DR. MOLNÁR VALÉRIA, a bizottság főtanácsadója: Az LMP kisebbségi véleménye a Foglalkoztatási és munkaügyi bizottság részére. A kormányprogram megjelenésekor még üdvöztünk a Fidesz foglalkoztatáspolitikai elképzeléseit, a konkrétumok megismerése óta azonban egyre komolyabb kétségek fogalmazódnak meg bennünk. Az általános indoklás szerint a költségvetés a foglalkoztatásnövelésre törekszik, mi azonban úgy látjuk, hogy látszatintézkedéseken túl a kormány nem mindig rendelkezik stratégiai elképzelésekkel ezen a területen. A költségvetés mellékleteiben közölt számok nem hazudnak, egy világos képet rajzolnak a Fidesz-KDNP-kormány valódi, nem pedig retorikai prioritásairól. Az LMP-nek világos elképzelése van arról, hogy hogyan és milyen munkahelyeket kell és lehet ma Magyarországon teremteni, és arról is, hogy ezt hogyan tudjuk a megfelelő szakképzéssel és beruházásokkal támogatni. A zöldélénkítés című anyagunkban pedig megfogalmaztuk, hogy mely területeken járulhat hozzá az állam az ökológiailag fenntartható gazdasághoz, az épületszigetelési programtól a közösségi közlekedésbe való beruházásig. Az ilyen és ehhez hasonló XXI. századi elképzelések megjelenését hiányoljuk a költségvetésből. Bár tisztában vagyunk vele, hogy az ilyen strukturális reformokhoz idő kell, az átalakulást meg kell alapozni, és ennek jeleit sehol nem találjuk a költségvetésben.

A nők, kisebbségek és egyéb hátrányos helyzetű csoportok beengedése a munkaerőpiacra, a pálya kiegyenlítésével nemcsak mobilizálja a közösségek rejtett erőforrásait, de egyetlen fenntartható alternatíva. Ennek legjobb eszköze a jól átgondolt adó- és járulékcsoökkentés, mely ösztönzi a munkahelyteremtést.

A foglalkoztatási program sem megalapozott, azt sikerült ugyan felismerni, hogy a legkomolyabb gondok az alacsony képzettségűek foglalkoztatásával vannak, az Új Széchenyi-terv koncepciója mégis kizárólag a magas hozzáadott értékű iparágakra koncentrál. Az pedig illúzió, hogy 800 ezer fő képzetlent a mezőgazdaság, a turizmus és az építőipar képes lesz felszívni, ehhez ugyanis meg kellene duplázni a foglalkoztatottak létszámát ezen a három területen.

Az LMP álláspontja szerint további szja-csökkentés nem teremt munkahelyet, azt a járulékos sávok csökkentése teremtené meg. A tervezett reformok azonban a munkáltatóknak viszont plafont húznak, ezzel a legnagyobb cégek zsebében hagynak milliárdokat. A nők munkahelyteremtése is felemás, bár könnyíti a részmunkaidős foglalkoztatást, drasztikusan csökkenti a nappali gyermekellátásra fordított keretet, így lehetetlenné teszi a nők munkába állását.

Végül, de nem utolsó sorban nehezményezzük, hogy a szakszervezetek támogatásának csökkentése, helyzetük ellehetetlenítése gyakorlatilag tovább rontja a munkavállalók érdekérvényesítését.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kormánypárti képviselőtársaimat kérdezem, ki kér szót. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Kiss Péter képviselő úr!

KISS PÉTER (MSZP): Ha jól értem, mi is írásban át fogjuk majd nyújtani a véleményünket.

ELNÖK: Írásban persze, többségi és kisebbségi álláspont is lesz.

KISS PÉTER (MSZP): Én akkor ehhez inkább kiegészítést szeretnék hozzáfűzni. Az első, amelyet megemlítek, az nyilvánvaló, amióta parlamentarizmus a parlamentarizmus, hogy az ellenzéket és a kormánypártot a költségvetéshez való viszonya különbözteti meg alapvetően, ezért tehát az teljességgel természetes, hogy kormánypártok és az ellenzék is a költségvetés kapcsán igyekeznek azt az alternatívát felrajzolni, ami a választóiknak, illetve az ország egésze számára szóló javaslatot jelenti. Ebből az elvi magatartásból adódóan is és természetesen tartalmi kifogások alapján sem támogatják a köztársaság költségvetésére tett 2011. évi javaslatot.

Makrooldalon ugyanakkor – és ez természetesen befolyásolja a költségvetés valóságos mozgásterét – látunk egy nagyon jelentős problémát, ez szintén részben trivialis, elhangzott, de azért meg kell hogy erősítem, hogy bizony a források oldalán jelentős ad hoc források jelennek meg, míg a kiadások oldalán vannak elkötelezettségek, amelyek aligha bázírozhatnak egy későbbi növekedő gazdaság reményére. Elvitatott legalábbis, hogy erre bázírozhatnak-e és építkezhetnek-e.

Másik forrásoldali problémaként a magán-nyugdíjpénztári forrásokat említeném. Közismert az a álláspontunk, hogy a magán-nyugdíjpénztári forrásoknak a költségvetés-finanszírozásba való bevonása egy olyan, a jövőből vett kölcsön, amelyik ráadásul a nyugdíjrendszer egészét érinti, stabilitását, kiszámíthatóságát. Jóval jelentősebb beavatkozás, mint ahogy ez pénzügyileg tűnik. Nem világos – azt gondolom – mindenki számára, hogy itt a beavatkozás nemcsak a 14-szer 30 milliárdról szól, hanem a még át nem lépett magán-nyugdíjpénztári tagok magukkal hozott, várakozás szerint sok száz milliárdos forrásáról is. Ezt a sok száz milliárdos forrást előre elkölte a költségvetés, ebből legalábbis 540 milliárd van a költségvetés finanszírozására. Ez egy rendkívüli felelőtlenség, ezt a lépést megtenni. Készséggel elismerem, hogy vannak rendkívüli időpontok, amikor rendkívüli döntéseket kell hozni, tanúi voltunk ennek a megelőző években sajnos nem kevészer. De ilyen rendkívüli döntéseket csak úgy szabad hozni, hogy a jövőre irányuló jogos kérdéseket ezzel párhuzamosan megválaszolja a kormány. Mi lesz azoknak az embereknek a megtakarításával és leendő nyugdíjával, akiknek a pénzét előre elköltjük, kettő: mi lesz a magán-nyugdíjpénztári befizetések visszaadásával, gazdaságpolitikailag, pénzügy-politikailag hogyan valósulhat meg, mi az a pálya, amelyik reálisan számolható az érintettek számára is. Hitelesíti azt az ígérvényt, hogy visszakapják a pénzüket. Én azt természetesnek tartom, mert hát egyszerű a képlet, hogyha egy kormányzat azt mondja, hogy a mostani direkt forrásokkal szemben ígérvényt állít, ígérvényt, méghozzá a leendő, majd a későbbiekben nyugdíjba menőkre vonatkozó ígérvényt, hogy részesülnek legalább olyan színvonalú ellátásban, mint a társadalombiztosítási nyugdíjak, ezt komolyan kell venni valóban, ez így van. De komolyan kell venni azt a kérdést is, hogy mi az a pénzügypolitika, amelyik ezt az ígérvényt képes teljesíteni és megvalósítani. És amikor az ember ígérvényt tesz, az akkor tud hiteles lenni, hogyha mellé teszik ezt a dolgot. Önök tudják jól, hogy folyamatosan ezt hiányoltuk a megelőző vitákban. Magával a lépéssel sem értek egyet, de ha ez a vitában mellette lenne, akkor az a mi érveink alól nyilvánvalóan kihúzná a talajt, mert akkor azt lehetne mondani, hogy van önök felhatalmazása ahhoz, hogy ilyen döntéseket hozzanak. Ennek hiányában én ezt elvitatom.

Két kérdésre szeretnék még kitérni, az egyik a bérvizonyok, a másik pedig egy megjegyzés csak a foglalkoztatásbővüléssel kapcsolatban. A bérvizonyokat illetően az anyag nem számol egy sajátos átalakulási transzformációs helyzettel, méghozzá a közszféra 13. havi juttatásának a leépítésével. Ez a megelőző évek alkufolyamatai eredményeképpen egy csökkenő mértékű, a korábbi évben fix összegű, ez évre vonatkozóan is még 80 milliárdos összegű, a közszféra bértömegét növelő tétel. Ez a tétel nem szerepel a következő évi tételek

között, és így a közsféra jövő évi bérpozícióját alapvetően befolyásolja. Ez a bázis, ez így aztán egy nyolcvanmilliárdos lyukat jelent itt, amire nemcsak forrásoldalról, hanem bérlitikai oldalról is választ kell találni. Nem könnyen megválaszolható kérdés, hiszen a 13. havinak a kivezetése lehet itt a megállapításban csökkenő, ám de fix összegű tétellel. Ez egy külön vita tárgya is volna, hogy milyen megoldást lehet találni rá úgy, hogy ne csak a forrásoldal, hanem a kifizetés oldala is korrekt legyen. Ez az egyik ok, ami miatt a közsféra nem tud jól járni.

A másik ok, ami pedig a versenyszférában van, hogy az OÉT-ben látható bérajánlás színvonala a keresők meghatározó körében csak az adórendszerből a többség számára nem kedvező változások ellensúlyozására alkalmas, de az infláció ellensúlyozását nem oldja meg. Ezért ebben a körben reálisan egy 3-4 százalékos, sőt itt a nyugdíjjárulék emelkedés miatt még ezt is meghaladó reálpozíció-vesztéssel kell számolni. Én pedig úgy ítélem meg, hogy egy tervezett 3 százalékos, szerintem ez elvitatható, hogy lesz-e ekkora növekedés, de egy tervezett növekedés mellett aligha lehetséges azt kérni az emberektől, hogy egy 3-4 százalékos reálkereset-csökkenést szenvedjenek el. Lehet szembenézni azzal a helyzettel, hogy a válságból való kilábalás szakasza még nem jött el, ezért aztán nem számolhat az ország ilyen mértékben bővülő forrásokkal, de akkor ezt le kell tenni az asztalra, és akkor a bérlitikában is tárgyalásos úton evvel korrekten indokolt szembenézni.

Az utolsó megjegyzésem az atipikus foglalkoztatással kapcsolatos. Én egyébként elvileg mindenkivel egyetértek, aki úgy gondolja, ha a munkaidőalap új felosztása új foglalkoztatást hozhat Magyarországon. Igen, igazuk van az érvelőknek is, amikor azt mondják, hogy ugyanilyen munkaidőalap Hollandiában 70 százalékos foglalkoztatási szintet hoz. Azért, mert olyan magas az atipikus részmunkaidős foglalkoztatás aránya. Ez igaz. Ugyanakkor, hogy egy ilyen létrejőjön a mai struktúrából, az Bertha Szilvia képviselő asszony igazságához tartozik, hogy csak bővülő foglalkoztatás mellett tud átalakulni, mert különben ez a feketegazdaságra gyakorol nyomást. Ismerjük, próbálkoztunk vele az elmúlt évtizedekben, szűkülő vagy stagnáló munkaerőpiac mellett a munkáltatók zöme járulékot takarít meg, azaz lényegében a nyolcórás foglalkoztatást adózza le e négyórás formában. Azaz itt nagyon erős ellenőrzési mechanizmusok működtetése szükséges ahhoz, hogy ne bővüljön a feketefoglalkoztatás és legalább szinten maradjon a foglalkoztatás egy ilyen intézkedés mellett. Egyébként, ha ebben lépések vannak, és egy szerényen bővülő munkaerőpiac van, akkor én személyesen messze támogatom az atipikus foglalkoztatás irányába tett lépéseket. Különösen a társadalmi hatás miatt, a családok miatt, az anyák, a nők foglalkoztatása, a különféle nehéz élethelyzetekből a munkaerőpiacra való visszazsilipelés okán, egyáltalán az aktivitás növelés okán. Tehát itt a célt nem vitatom el, a választott eszköz hiányosságát jelzem, hogyha itt további eszközök vannak, akkor egy tartalmi vita lehetséges. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kara Ákos alelnök úr, parancsoljon!

KARA ÁKOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Jelenlévők! Én a Fidesz-KDNP részéről szeretném a napirendnek megfelelően a bizottsági ülés ezen szakaszában az általános érvényű megállapításokat megtenni. A költségvetési tervezet tárgyalása kapcsán tág összefüggésben kell nézni a lehetőséget és a célokat és természetesen az ehhez rendelt eszközöket. Ebben a tág összefüggésben nyilván, amiről szó esett, a makrogazdasági pálya, az adóváltozások, azoknak a mértéke, a családokat, családpolitikát segítő új eszközök, illetve új szemléletű, megújuló elvek, rendszerek beépülése. Aztán egészen sok minden mást is figyelembe kell venni, az idő rövidegére tekintettel, ha nem haragszanak, akkor ezt nem sorolom végig, egészen odáig egyébként, ami a mi szakterületünket érinti, mondjuk a foglalkoztatáspolitikai tekintetében a nemzeti

közfoglalkoztatási programban várhatóan résztvevők egyéni élethelyzetét, sorsát tekintve. Tehát meglehetősen széles összefüggésben kell vizsgálni a lehetőségeket és nyilván a céljainkat.

Azt szeretném rögzíteni, hogy a költségvetés középpontjában, szándékaink szerint – és ennek megfelelő anyag került benyújtásra – a foglalkoztatás növelése, a gazdaságélénkítés, családbarát politika, a bürokrácia csökkentése áll. A GDP-re vonatkozó adatok, ha jól figyeltem, az előterjesztő részéről elhangzottak, ezeket nem ismételném meg.

Fontos, még ki fogok rá térni, ami a nemzeti közfoglalkoztatási program megjelenése, a rendszerben nyilván régi célokat, de új szemléletet egy megújuló szemléletmódot próbál tükrözi. Aztán ahogy Bertha Szilvia és Kiss Péter is előttem hivatkozott a női foglalkoztatásra, illetve egy egész konkrét intézkedésre, a nyolc óra helyett kétszer négy órában való alkalmazás lehetősége ez. Aki így foglalkoztat nőket, a törvényjavaslat szerint annak a 27 százalékos munkáltatói járulék helyett csak 20 százalékos járulékfizetési kötelezettségnek kell majd eleget tennie.

A Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási és képzési támogatási központi keretéből 2011-ben elsősorban, ahogy elhangzott, munkahelyteremtésre és –megőrzésre, távmunkahelyek létrehozására, központi foglalkoztatási programok finanszírozására kerül sor. Összességében azt reméljük, és azt szeretnénk, hogy a hatályba lépő új adótörvények, módosítások, valamint a vállalkozókat is érintő változások a válság hatásainak enyhítését, és az abból való fokozatos kilábalást segítenék, és a foglalkoztatás növelését hivatottak szolgálni.

Tisztelt Bizottsági Tagok! Kedves Jelenlévők! Ezt az írásos vélemény kedvéért rögzítettem, hogy erre lehessen hivatkozni, hogy ezt be tudjuk nyújtani. Szeretném kiemelni a költségvetés-tervezet szempontjából a nemzeti közfoglalkoztatási program elindítása mellett az Új Széchenyi-terv elindítását, a Széchenyi kártya kiterjesztését az agrárszektorra, az állami kiadások bürokráciacsökkentésével kapcsolatos szándékokat, és bár szorosan nem tartozik a bizottságunk területéhez, de azt gondolom, hogy fontos és minden képviselő akármelyik ország részéből is képviseli az embereket, a választóit, a közrend és a közbiztonság növelése, valamint a 2011-ben megkezdődő egészségügyi átalakítás az, amelyet a sok közül még kiemelnék.

Az adóreformról azt gondoljuk, hogy ez az elmúlt húsz év szükségszerű folyamata kell hogy legyen, húsz év legnagyobb adócsökkentése a személyi jövedelemadó arányos, egykulcsos, 16 százalékos adózást biztosító, ezt a rendszert meghonosító, bevezető szándék. A társasági adó, az általános forgalmi adó, a jövedéki adók, a helyi adók, tehát mind olyan intézkedésről van szó, amely azt a gazdaságélénkítést szolgálja, amiről az előbb beszéltem.

Vannak olyan szándékok és tételek és a mögötte húzódó célok, amik hitem és meggyőződésünk szerint valami új keretben, formában, szemléletmód szerint kell hogy történjenek. A szociális rendszer és a munkaerő-piaci rendszer, az abból ellátásokat igénybe vevők, az ő élethelyzetük, illetve a nagy számuk hosszú idő óta a szociális rendszer vagy valamilyen Munkaerőpiaci Alapból jutó ellátási formák láthatóan nem ösztönzik, nem járulnak hozzá ahhoz, hogy bizonyos köre Magyarországon az embereknek, tehát bizonyos rétege a munkavállalás, a munkahelyek felé próbáljon aktívabb magatartást mutatni, legalábbis ami a keresésre vonatkozik. Ugyanezt az ellátórendszer ugyanazokkal a szabályokkal jeleníti meg, illetve ugyanazok az emberek jelennek meg, akik viszont minden áron szeretnének dolgozni, elhelyezkedni, munkából szeretnének élni, a családjukat eltartani, és közöttük sokan vannak olyanok, akik hosszú idő óta kényszerűen nem találnak maguknak munkát. Tehát az új szemlélet, irány ez, amire vállalkoznunk kell, és erre vonatkozik az előbb emlegetett konkrét intézkedés és más intézkedések is afelé kell hogy hassanak, hogy ezt a kétféle szemléletmódot, tehát a munka elől menekülőket és a mindenáron munkából élni szándékozókat, akik azt gondolják, hogy a tisztességes élet alapja a munkajövedelmekből való

élet és az abból való eltartása a családtagoknak, rászorultaknak, ezt kell valahogy az elkövetkező időszakban összehangolni.

Ebben a tekintetben az elkövetkező egy esztendő biztosan sorsdöntő lesz, hogy hogyan lehet ennek a szemléletnek valamilyen módon, kormányzati és a magyar parlament szereplői általi pozitív üzenetet juttatni. És ebben, igen, helye van azoknak, akiknek az élethelyzetük, az egészségi állapotuk miatt valamifajta komoly szociális gondoskodásban kell hogy részesüljenek. Ebben kell megtalálni azt a helyes összhangot és arányt, ami hozzájárul és segíti a gazdaság növekedését, és segíti a különböző országrészek közötti eltolódásokat, különbözőségeket. És tisztelettel felhívom a figyelmet, hogy ez a hagyományos értelemben vett keleti és nyugati, illetve Budapest dimenzióban zajló vitán belül szeretném egy kicsit nyugat-magyarországi képviselőként árnyalni a dolgot, hiszen a saját választókerületem - ez a Győr környéki 52 település - sorsában is bizony nagyon nagy különbségek vannak. Tehát igaz ez a szakirodalom, ezt szeretném idecitolni, az életből vett példával, hogy bizony vannak belső perifériák még a legjobb helyzetűnek tartott nyugati országrészekben is. Mindazt, amit elmondtam, ebben az összefüggésben is szeretném a jövőben egy új szemléletmódnak hozni, és egy szempontnak hozni, amiről nemcsak a költségvetési törvénytervezetben, hanem a későbbiekben is szeretnék erre hivatkozni.

Tisztelt Bizottsági Tagok! Én azt gondoltam, hogy az általános érvényű megállapítások között ez hangozzék el a Fidesz-KDNP részéről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Az általános érvényű megállapítások kapcsán néhány gondolatot még én is szeretnék megfogalmazni, és azt követően, hogyha képviselőtársaim úgy gondolják, mehetünk mélyebbre, ha nem így gondolják, szavazni fogunk.

A személyes véleményem, hogy ez a költségvetés rendkívül felelőtlen. Rendkívül felelőtlen már csak azért is, mert hitem szerint törvénytelen államosításon alapszik, alapul. Hogy miről van szó, ezt talán nem kell elmagyaráznom, de azért néhány gondolattal kifejtem.

Egy 3 százalékos növekedést prognosztizál, lehet, hogy ezek a mozaikszavak, hogy IMF, EBRD, MNB, ezek adott esetben adott embereknek lényegtelenek és indifferensek, de egyik felületen sem támasztják alá ezt a mértékű növekedést.

A másik oldalról a munkahelyek bővüléséről beszél akár a kormányprogramok, akár a költségvetés előkészítése kapcsán a kormány. És hallgatom közben a Költségvetési Tanács előadóját, aki egészen másról beszél, több ellátatlan emberről szól, többek között a közszférában vagy épp a közfoglalkoztatás szintjén mínusz 15-20 ezres nagyságrendű, egyenként külön-külön létszámcsökkenésekről. Az időarányos egymillió, a négy év időszakában elérendő 400 ezer, 500 ezer fős foglalkoztatásbővüléssel szemben százezres nagyságrendről beszél. Az inaktívak számának a növekedéséről, valami egészen másról, mint amiről kormánypárti politikustársaim, vezető politikusok szólnak. Közben egy 3,5 százalékos inflációs mértéket irányoz elő ez a költségvetés, ami nyilván veszélyeztethet, hiszen a válságadó címszó alatt kivetett adók meggyőződésem és hitem szerint áthárítottak döntő többségében, ezért befolyással bírnak majd az infláció mértékének az alakulására is.

És közben a nyugdíjassza nagyjából egy ilyen mínusz 900 milliárd forintos nagyságrendű összeggel bír, és ezt az összeget az állami nyugdíjrendszerbe vélt visszalépők által megtakarított vagy bevont 540 milliárd forintos forráson keresztül, másrészt az időszakosan 14, illetve a jövő esztendőben 12 hónapon keresztül át nem utalt pénzeszközök felhasználásával 360 milliárddal, a jövő évre összesen 420 milliárddal kívánják kiegészíteni. Mi ez, ha nem a nagy lenyúlás kezdete?

Van még majd kétezer milliárd, ami az elkövetkező esztendőkből a politikai célok érvényesülését szolgálhatja, csak és közben hosszú távon a nyugdíjellátás biztonságát borítja fel.

Alelnök úr szól fontos tételekről. Adócsökkentésről, közrendről, sok minden egyéb másról. Én azt hittem, hogy két hét alatt itt a közrend tekintetében megváltozott minden. Látható módon nem, látható módon, ami egyébként az én hitem szerint is szükségszerű, a rendőrség stabil helyzetének a biztosítása elengedhetetlen. No de akkor politikai frázisok mögé ne bújjunk akkor, amikor nagyot akarunk mondani, és utána pedig ne akarjuk elfelejteni, hogy nagyokat mondtunk, és közben semmit nem csináltunk. Azt gondolom, hogy a másik, az adócsökkentés tekintetében kevesek adócsökkentése, többlethozamszerzése nyilván sokaknak a tehernövekedésével párosul. Az az egykulcsos, 16 százalékos szja, nagyon jól tudjuk, hogy mit hoz. Az jó a kormány tagjainak, még talán a képviselőknek is, meg úgy azoknak az embereknek, akik Magyarországon 500 ezer forintos nagyságú jövedelmekre tesznek szert. Azoknak jó, persze. Több százezer forintot is hozhat egy-egy embernek nettóban havonta. Van olyan kormánytag, akinek ez havi nettó félmillió forintos növekedést jelent majd. Rendben van, ez így gondolom, a kormánypárti képviselők részéről, de azt gondolom, hogy az átlagember szemén keresztül nézve, mondjuk Északkelet-Magyarország, ha már az ország különböző frekventált részeit nézzük, ahol az átlagbérek mondjuk a mai magyar, durván 200 ezer forintos bruttó átlagbérek alatt vannak 10-15 százalékkal, tehát ilyen 170 ezer forint környékén, ennek a nettóját nem kell hogy számoljam, tudják önök is, azoknak az embereknek a szemébe nézve, nem hiszem, hogy ez így helyénvaló, nem hiszem, hogy ez így jó.

De ugyanígy az a családtámogatási rendszer, amely egy százezer forintos – és nagyon sok ilyen ember van, Északkelet-Magyarországon nagyon sok! – jövedelemmel bíró ember esetében, ha van három gyermeke és tisztességgel neveli, akkor többletet hoz, igen, havi 700 forintot. Az 500 ezer forintos jövedelemmel bíró embernél meg 99 ezer forintot. Hogy van ez? Miért nincs negatív adó-visszatérítés? Miért nincs olyan fajta kiegyenlítés, amely a tisztességes munkát vállaló, dolgozó ember számára, ha több gyermeket nevel, megadja a lehetőségét számára, hogy az ő gyermeke is ugyanúgy, ugyanolyan támogatások mellett élhesse az életét.

Azt gondolom, hogy ez nincs rendjén. Megint csak azt mondom tehát, hogy kevesek hozamszerzésének a vesztesei nagyon sokak. Nagyon sokak!

És hát hogy egy picit a saját dolgainkról is szóljak. Évek hosszú során keresztül, a parlament falai között, itt, bizottsági ülések sokaságán is azt hallgattam, és egyetértettem vele, és az egyetértésemet ki is fejeztem, hogy az élők munkára rakódó járulékokat csökkenteni kell. Igen! Akkor is egyetértettem, ma is egyetérték velem. Mondták képviselőtársaim, többen itt ülnek a teremben, 10 százalékkal csökkenteni kell a 32 százalékos mértékű adóterheket. Igen, azt mondom, igen, akkor is azt mondtam. Öt százalékkal csökkentettük, 32-ről 27-re. Most az adó, a költségvetési gondolkodásnál a fejét nem üti fel ez a gondolat. Pedig ez az, ami a munkaerőpiacra mértékadó hatással lehetne, ez az, ami segítheti a foglalkoztatás bővülésének a kérdéskörét. Nem, a mai kormánynak ez nem fontos! Azt gondolom, ezeket is rögzíteni kell. Azt is rögzíteni kell, hogy miért nem fontos ez, vagy mi az, ami ettől fontosabb.

Közben a közszférában, ahogy az első mondataimban szó esett róla, öt háttérintézményben 10 százalékos létszámcsökkentésekre kerül sor. Úgy, hogy közben bért fagyasztanak be és sok minden egyéb mást tesznek. Közben megváltoztatják a normarendszereket, most már nemcsak a volt köztisztviselők, mai köztisztviselők esetében, hanem majd a közalkalmazottakat érintően is, persze november 3-át követően, véletlenszerűen két hónap alatt, indoklás nélkül kirúghatóvá válik mindenki más is. Normális dolog ez, tisztességgel vállalható ez, szakmailag alátámasztható ez? Szakmailag támogatható ez? Hát a szavazatokkor nyilván ezeket is be kell a gondolkodásba iktatni és szerintem ekképpen kell cselekedni.

De bajom van azzal is, hogy a leghátrányosabb helyzetű térségekben, ott, ahol a közhasznú, a közcélú, a közmunkaprogramok tekintetében nem tíz, nem száz, hanem nagyjából 140 milliárd forint volt az a pénzeszköz, amit beforgattunk egy esztendőben a

problémák kezelésére, hogy dolgozzanak az emberek. Nem azért, hogy segélyezettek legyenek, hogy dolgozzanak! Ha lehet, minél több értéket állítsanak elő. Ezzel szemben a tervezési fázisban 86 milliárd forintról beszélt a kormány, a kivitelezés fázisában 60 vagy 64 milliárd forint az, amit oda akar tenni. A felét se annak, mint ami a közhasznú, a közcélú, a közmunkaprogramok tekintetében megjelent a korábbi esztendőkből. Elveszik passzív oldalon az ellátások egy részét. Azzal egyetértek, hogy motiválni kell mindenkit, hogy munkából, tisztos jövedelemből élje az életét, de a másik oldalon, hogyha ennek a feltételeit nem teremtem meg, a passzív oldalon elveszem az ellátásnak a háttérét, az aktív oldalon meg nem nyújtok feleannyit sem, mint mondjuk a korábbi esztendőben azért, hogy foglalkoztatási lehetőségek alakuljanak ki, akkor hogyan és miképpen képzelik ezt? Nem gondolják, hogy ez disszonáns, hogy ez ellentmondásos? Nem gondolják, hogy pont azokat az embereket, akik egyébként is félelmetesen nehéz helyzetben élnek az életüket, őket sújtják még inkább? A mélyszegénységéből a nyomor irányába taszítják? Nem gondolják, képviselőtársaim, ezek is hozzátartoznak ehhez a történethez.

És nem akarok nagyon mélyre menni, de azt akarom azért érzékeltetni, hogy a mai különbségek, amelyek így is nagyok, az ország kicsi ország, 93 ezer km², de ebben az országban így is nagyok a különbségek. Ezek még nagyobbak lesznek.

Csak egy példával támasztom alá. Hogyha és a személyi jövedelemadó nézem, és azt, hogy hol milyen térségben milyen jövedelemszerzési potenciállal bírnak az emberek, akkor a hátrányos helyzetű térségekben kisebbel mint a fejlett régiókban. Most az szja-n keresztül ők még inkább, nemhogy kedvezményezettek lesznek a történetnek, hanem vesztesei lesznek a dolognak, mélyül a szakadék. Vagy a másik oldala: ha nem az egyént nézem, az önkormányzatokat. A személyi jövedelemadónak visszaosztott része, ha jól emlékszem, 8 százalék direkt módon az, ami visszaosztásra kerül. Mi alapján történik ez a visszaosztás? Hát az alapján, ami az ott élő emberek befizetett szja-jából származtatódik. Hol van nagy befizetés? Hát valószínű, nem az aprófalvas településeken Észak-Magyarországon, Északkelet-Magyarországon. Még egyszer, duplikáltan, triplán hátrányos helyzetbe hozzuk ezeket az önkormányzatokat, rajtuk keresztül az embereket. Hová jut ez a történet? A különbségek még mélyebbekké válnak. Még inkább kitaszítottá, még inkább elengedett kezűvé válna ezek az emberek. Még azok is, akik hajlandósággal bírnak arra, hogy dolgozzanak. Nekünk pedig szerintem az a dolgunk, hogy ezt a hajlandóságot növeljük és ne az, hogy eltaszítsuk ezeket az embereket. És közben, mondjuk az önkormányzati támogatások a tekintetben, ami az európai uniós források lehívását érintik, azokat segítik, párosítják. Nem változnak. Egy fillérrel nem több, 10,6 milliárd forintot irányoz elő a kormány.

Csökkent – hogy címszavakban mondjam csak -, csökkennek a szociális normák. Emelkednek a gyermekétkeztetési díjak. Csökken a jóléti funkciókra szánt források összege, a közgyógyellátásra mínusz 7 százalékkal kevesebbet kíván fordítani ez a költségvetés. Az önkormányzati szociális támogatások mértéke csökken, a családi pótlék összege csökken. A babakötvény korábbi időszakban meglévő összegei csökkennek. Hogyan, miképpen gondolják ezt? Azt a felzárkóztatást, amiről beszélünk a bizottság keretei között.

Mi van a nyugdíjminimum kérdéskörével? Nem látom a költségvetésben sehol. Vagy nem olvasok alaposan, de akkor kérem, segítsenek ebben. Változik a nyugdíjminimum összege? Változnak ezek a tételek? És hát nem akarom ismételni az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács álláspontját, véleményét, de azt meg szeretném erősíteni, hogy ha jól tudom, az Állami Számvevőszék is az adóbevételek tekintetében, az adóbevételeknek a 14,6 százalékát, ha nem csalnak meg az emlékeim, olyannak minősítette, amely közepes kockázattal bír. A 6,2 százalékát meg olyannak, ami magas kockázatú a realizálhatóság tekintetében.

És akkor az utolsó kérdések egyike. Mi van a munkaerőpiacon belül azzal, amit oly sokszor hangsúlyoztunk. A decentralizáció. Hogy nagy szavakat ne említsek, a

szubszidiaritással. Mármost azzal, hogy helyben használódjanak fel a források, ott szülessenek a döntések. Átalakul a költségvetés tervezése e tekintetben. Egy árva sor nincs arról, hogy mondjuk decentralizáltan, hogyan, milyen források kerülnek 2011-ben rendelkezésre bocsátásra és felhasználásra. És akkor még ezer kérdést tudnék feltenni e tekintetben. Azt hiszem, alelnök úr, nem az fogja a foglalkoztatásbővülést megnövelni, hogy a részmunkaidős foglalkoztatásnál 27-ről 20 százalékra csökkentjük a járulék mértékét. Tudod miért, alelnök úr? Egyszerűen azért, mert kezdjük el számolni! Ha 170 ezer forint, legyen kétszáz egy átlagjövedelem, százezer forint után 27 ezer forint, ez azt jelenti 7 százalékos járulékcsökkenésnél, hogy ez hétezer forint mínuszt jelent. Ha ezt kettéosztom két négyórásra, ez 3,5 ezer forintot jelent. Hogyha nem az átlaggal számolok, hanem annak a 80 százalékaival, ez már 2,5-3 ezer forintot jelent. 2,5-3 ezer forint kiadásbeli csökkenés nem motivál e tekintetben senkit, egy munkaadót se, hogy nyolcórás helyett két munkaadót foglalkoztasson, főleg nem azért, mert az egyéb járulékos költségei ennél jóval nagyobb mértékűek. Ez gyakorlatilag egy színjáték e tekintetben. Nem ilyen, az élőmunkát terhelő járulékok csökkentését kell megcsinálni, folytatni ahhoz, hogy mértékadó elmozdulások lehessenek a foglalkoztatás bővülése tekintetében.

Szóval rengeteg, el nem mondott gondom, bajom van ezzel a költségvetéssel, de nem szeretném frusztrálni a bizottságot, ezért nem folytatom tovább a gondolataimat, csak azt szeretném megerősíteni, hogy ez a költségvetés nemcsak elvi alapon, hanem tartalmi alapon is elfogadhatatlan a Magyar Szocialista Párt részéről. *(Közbeszólás: Írásban be kell leadni!)* Köszönöm szépen figyelmüket, és ha kell, akkor menjünk beljebb. Alelnök úr, parancsolj!

Csak a beszélő képviselőtársamnak jelezném, hogy nemcsak az elnöki jogkörömnél fogva, hanem mint a bizottság tagja is van jogom és lehetőségem arra, hogy a véleményemet szóban is kifejtsem, *(Kontur Pál: Demagóg jogon!)* nemcsak írásban, de hogyha szükséges, akkor folytatom.

KARA ÁKOS (Fidesz): Amit mondani fogok, semmiképp nem azzal a szándékkal mondom, hogy a magunknak megszabott elvi időkeretet jelentősen átlépjük. Szeretnék néhány szempontot mondani még az én előttem felvetett hozzászólásokkal kapcsolatban. Azt a kifejezést szokta elnök úr használni, hogy nem megyek sokkal beljebb a témába, Kiss Péter és Bertha Szilvia képviselőtársaim is emlegettek, jeleztek egy erősítő, ellenőrző mechanizmust, annak fontosságát, ezt olyan értelemben én is célszerűnek látom, hogy ott egy konkrét dologról van szó, egy konkrét javaslatról, amiben szeretnénk előbbre jutni, ilyen értelemben, más értelemben, mint ahogy előbb használtuk a kifejezést, tehát szeretnénk abban beljebb jutni, hogy egy elemként, és ezt konkrétan szeretném elnök úrnak mondani, tehát nem ettől, de részben ettől is reméljük a foglalkoztatás bővülését. Nyilván a ravaszság és a szándék ennek a célnak a megkerülése kell hogy egy előzetes vagy menetközbeni kontroll alá essen, hogy ez az eredeti szándék célba érjen és ne valami más dolog kerekedjen belőle.

De amiről beszéltem, meg aminek a szellemében én szeretném az elkövetkezendő időszak közös munkáját és az egymással való szakmai és politikai disputát vinni, ez az új közös gondolkodásmódnak a jelentőségét olyan összefüggésben szeretném, ha mutatná, és csak röviden fogom fogalmazni, nehogy nagyon kitágítsam se az időkeretet, se a költségvetési törvény előttünk fekvő tervezetének a számait, gondolatait, akár ismételni, akár mondani, hogy igen, meg kell valahogy találnunk abban a közös megoldást, hogy a magyar munkaerőpiacon rajta levő kettős szorításból hogyan tudunk előremenetelni mondjuk a foglalkoztatás bővítése területén. Én ezen a kettős szorításon most itt azt értem, hogy nagyon nagy számú regisztrált van és tudunk róla, hogy nem regisztrált munkanélküli, szakmaiatlan – egy kicsit engedjék meg, hogy használjam a kifejezést -, harmadrészt rendezetlen munkaviszonyú, kevés biztonságot nyújtó munkaviszonyt biztosító foglalkoztatási formában vesznek részt nagyon sokan. Egyfelől. Másfelől pedig – gondolom, e tekintetben mindegy,

hogyan az országnak melyik tájáról beszélünk - munkaadóktól régóta jelentkezik az a megközelítés és kérdés, hogy na jó, hogyha tesz egy fejlesztést, az ő szájukból ez úgy hangzik, hogy ha tesz egy fejlesztést vagy tervezek egy fejlesztést, vajon kik lesznek azok, akiket foglalkoztatni tudok megfelelő végzettséggel.

Az új szemlélet, az új gondolkodás, amiről én beszélek, amiről beszélünk, ami az elkövetkezendő időkben jó volna ha közöttünk lenne, az az, hogy például erre és még sok minden más, a munkaerőpiacot nyomasztó és a foglalkoztatottság arányát, számát régóta problémaként megjelenítő, és azt gondolom, hogy ez a későbbiekben is jelenlévő problémaként hogyan tud ebből valami kitörést biztosítani. Egy direkt politikai típusú véleményt is hadd mondjak, kedves elnök úr, igen, sok kérdést emlegetsz, sok kérdést hoztál szóba, amire nincs válasz. Azt szeretném mondani, hogy sokkal kevesebb kérdésre kéne választ adni, ha sikeresebb 8 esztendő után lennénk, mint amilyen nyolc esztendő után vagyunk. Nagyon sok kérdés azért maradt itt, azért ragadt, nem feltétlenül kormányzati értelemben mondom, hogy a nyakunkon és nem feltétlenül többségi értelemben, hanem Magyarország tekintetében, az itt élő emberek sorsa tekintetében, sokkal kevesebb kérdés nyomán a vállunkat, hogyha ezekre kellő időben kellő választ tudott volna adni egy korábbi politikai vagy szakmai vezetés.

Ebből, hogy ne szaladjak mélyebbre és tartani tudjam az ígéretemet, oda szeretnék tenni egy fontos gondolatot a foglalkoztatás bővítésének növelésében való lehetőségéről, hogy mint ahogy a törvénytervezetben szereplő konkrét javaslat, úgy egyébként a korábbi időszakban is ilyen értelemben mindegy, hogy melyik évnek, melyik kormányzatnak a szándékáról, gondolatairól beszélünk, tehát azok a jó projektek, azok a jó ötletek, amelyek a foglalkoztatás bővítését segítették, akár lokálisan is, mint egy jó gyakorlat, vagy mint egy jó minta, valóban ezeket szorgalmazni kell. Össze kell gyűjteni. Ez egy fontos kitörési lehetőség. Az általános gazdasági, gazdaságpolitikát befolyásoló tényeken, számokon, terveken túl, amiket nyilván megfogalmaz egy adómérték-meghatározás és sok minden más, én azt gondolom, hogy a családbarát elvek, a családbarát gondolkodás elvei mellett én azt gondolom, hogy ezeknek a lokális, helyben választ adó jó projekteknek az ösztönzése, felkarolása biztosan a foglalkoztatás bővítésében tud segíteni. Tisztelettel jelzem, hogy mélyszegénység nem egy esztendő alatt alakul ki, sajnos a mélyszegénységnek nagyon sokféle oka van, és nem azért hivatkoztam erre, hogy nem egy esztendő alatt alakul ki, merthogy azt feltételezném, hogy bármelyik itt ülő azt gondolná, hogy ez rövid idő alatt alakul ki, bár extrém esetben nyilván ilyen is előfordulhat, de összességében a mélyszegénység, mint jelenség, hosszú idő alatt alakul ki, és abban valóban egyetértek elnök úrral, hogy ebből kilábalni nagyon nehéz ezeknek a rászoruló családoknak.

De tisztelettel szeretném mondani, hogy a közfoglalkoztatás jelenlegi rendszere, amihez egyébként a 140 milliárd forintot december magasságára nagyjából úgy fogjuk tudni elérni, hogy az új kormány pótolta meg erőteljesen a rendelkezésre álló forrásokat, az afelelő viszi azt a szemléletmódot, gondolkodásmódot, amit szeretnénk megváltoztatni. Erre mondtam az előbb ezt a szót, amit hitem szerint szeretnék én is megváltoztatni, hogy sajnos ösztönzi, hogy minél több ember ragadjon bele ebbe a rendszerbe. Ez pedig nem az én mondatom, nem az én találmányom. Minden itt ülőnek, meg gondolom, aki ezzel a szakmával foglalkozik, mindenkinek az a célja, hogy hogyan lehet az elsődleges munkaerőpiacra visszavinni minél több embert azok közül, akik a közfoglalkoztatás keretében találtak valami fontos választ, nyilván az adott napi szükségleteire.

Az a tervezet, ami előttünk van, az pont erre ad választ, tehát ezt a más típusú kettős szorítást próbálja továbbvinni. Egyrészt az érintettek számára nyitva hagyja a lehetőséget az önkormányzatoknak az erőteljesebb, az önkormányzati szándékok és az önkormányzati helyi erőforrások még ösztönzőbb összehangolásával, másfelől pedig megpróbálja megnyitni azt az újfajta gondolatmódot, szemléletmódot, ami arrafelé visz, hogy lehetőség szerint minél

rövidebb ideig és minél hamarabb kerüljenek ki azok és ne ragadjanak bele egyre többen a közfoglalkoztatás rendszerébe. És elnök úr, abban egyetértek önnel, hogy az országnak a területei ilyen tekintetben sem egyenlőek. Arra próbáltam utalni, ezt határozottan szeretném megerősíteni, hogy egy fejlettebb régió belül is bizony vannak azok a belső perifériák, amire meg kell tudni adni a választ. Egy pozitív szemlélettel szemlélve a világot azt kell mondjam, hogy én nagyon remélem, hogy Magyarországnak nagyon sokféle területe zárkózik fel mondjuk, akár, ha a győri vidéki gépjárműgyártás, a világtechnológia alkalmazása mellett mondjuk felzárkózik Kecskemét és vidéke környéke egy beszállítói, egy munkaadói, egy kutatói bázissal, egy oktatási körrel, tehát én azt szeretném elérni – és azt gondolom, hogy a Fidesz-KDNP-s képviselők mint mindannyian más képviselők ahhoz szeretnék hozzájárulni – hogy az országnak minél több sikeres része legyen. Minél több olyan része legyen, amely aztán tudja magával húzni a többi régiót, és a sikeres térség, sikeres emberek, sikeres családok az ott megtermelt jövedelem, elsősorban elsődleges munkaerőpiacról szerzett jövedelem, valóban a szokásos transzfereken keresztül levegőhöz tudja juttatni az országot. Ezért gondolom, és ezt nagyon határozottan szeretném mondani, hogy nem felelőtlen ez a költségvetés. Ez egy felelős költségvetés, ez az előttünk álló talpra állást próbálja segíteni, az ország előtt álló talpra állást próbálja segíteni. Köszönöm szépen a türelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kontur Pál képviselőtársam, parancsolj!

KONTUR PÁL (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Úgy gondolom, hogy együttműködésünk során nem fordult még elő, hogy én elfogadom minden szavát és bírálatát. És meg is köszönöm ezt, amit a költségvetéssel kapcsolatban mondott. Ezt nem erről a költségvetésről mondta, hanem a saját 8 éves teljesítményéről mondta, és ez a 8 éves teljesítmény az, ami behatárolja ennek a kormánynak a lehetőségeit, ez a költségvetés egy kifelé irányt mutató - mondom újból -, behatárolt lehetőségeket igénybe venni tudó költségvetés. Köszönöm, hogy ezt elmondta, önkritikát gyakorolt, a szegénységtől kezdve az előttem szóló képviselőtársam elmondta, ez nem most jött létre Magyarországon, önöknek nyolc év alatt elég sok mindenre lett volna lehetőségük, ezt nem tették meg. Álmodoztak, és most másról inkább ne is beszéljünk, mert ez a legfinomabb szó, amit elmondhatok. Ha négy év múlva mondja ugyanezt a véleményt elnök úr, akkor az rossz, és akkor négy év múlva a választók fognak egy másik véleményt mondani. Most a választók azt mondták, hogy nem kérnek ebből a nyolc évből. Megbízna bennünk. Hát bízson meg elnök úr és a tisztelt pártja, hogy ez a költségvetés a kiutat fogja mutatni abból a mélyrepülésből, pusztulásból, amit önök 8 év alatt létrehozta. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Igen, parancsolj, képviselőtársam!

KARVALICS OTTÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Igazán csak néhány mondatot szeretnék mondani. Elhangzott, hogy törvénytelen a költségvetés, meggyőződésem, hogy nem az. Nem tudom, Kiss Péter mire alapozta, de menjünk tovább. *(Kiss Péter: Elnézést képviselő úr, én ilyen szavakat egész biztos, nem használtam. Meg kell nézni!)* Akkor én kérek elnézést, hogyha nem használta, de én így értettem. Majd meglátjuk a jegyzőkönyvben.

Én most ebben az első költségvetésben látom azt, hogy jó felé megy. Természetesen egy költségvetés nem fogja megváltoztatni az ország sorsát és nem fog egy év alatt beindulni. Most látom először azt, hogy a munkahelyteremtés lehetőségét vagy azokba a körbe, ahová munkahelyet fognak teremteni, ott hagy pénzt, ott hagy lehetőséget, hogy munkahelyet tudjanak teremteni, és én bízom a magyar vállalkozásokban, akár a kkv-kban, akár a cégekben, hogy ezt meg fogják tenni. Az adórendszer ezt meghagyta. Én azt látom, hogy végre ez a költségvetés nem a munkanélküli segélyekből, támogatásokból élelést támogatja,

hanem azt, aki dolgozni akar. Ott hagy pénzt ugyancsak. Természetesen megvan ennek az a része is, hogy ezt most jól vagy rosszul döntöttük el, majd a következő évben eldől, hogy a támogatási rendszer ahhoz, hogy az emberek megéljenek, akik nem dolgoznak, azokat legalább szinten tudjuk tartani vagy megélhetésüket tudjuk biztosítani, átmenetileg, úgy gondolom, hogy megvan a költségvetésben. Az, hogy a munkahellyel rendelkezők az elhelyezkedni kívánóknak munkahelyet teremtsenek, az megvan az egyik oldalon. A másik oldalon, hogyha munkahelyük van, akkor olyan támogatásokat kapnak, akár a családtámogatás, akár a többi, az adórendszer is, hogy nem fognak többet fizetni. Én nagyon hátrányos területről jöttem, ahol nem kétszázezer forintos átlagfizetésben gondolkodunk, hanem rengetegen élnek szociális segélyből. Az a fajta közmunka, ami lejutott a határ szélére, a mi területünkre, az egyetlen egy dolgot ösztönzött. Aki dolgozott, azokat irritálta, mert ugyanúgy minimálbérért dolgoztak, mint akik kint, közmunkában vakaróztak. Csak ez erkölcsi dolog, hogy azt mondták, hogy leértékelődött a munka, minek kell dolgozni, hogyha úgymint annyit lehet keresni. Úgy gondolom, hogy ez kiszűri, egyrészt a közmunkát próbálja a valós munkahelyekre beterelni, ennek meglesz a következménye. Meglesz, hogy azok, akik tényleg dolgozni akarnak, azok egyrészt kiválasztódnak és dolgoznak. Fel fogjuk tudni mérni, hogy ki az, aki nem akar dolgozni és mennyi az a segélykeret, amit idáig csak segélynek használtunk. Én most azt látom, hogy ez a költségvetés bizony elindult jó felé, ez bizony a vállalkozásoknál, munkahelyteremtésnél akár a következőkben, a bürokrácia leépítésénél, akár a közigazgatás átalakításával is pénzt hagy azokon a helyeken, ahol munkahelyet fognak teremteni. Meg akik munkahelyet tudnak teremteni. Nem kell annyira lebecsülni az embereket, hogy akik 16 százalékos adót fognak fizetni és a vagyonuk fog gyarapodni, azok a vállalkozások nem fogják visszaforgatni a vállalkozásukba. Vissza fogják. És biztos, hogy sokkal több embert fognak foglalkoztatni, látom a rendszert.

Mélyebben nem akarok belemenni, csak ezt a két fő vonalat látom, mert ez a legfontosabb, ott, ahonnan én jöttem. Az, hogy az ellenzék ezt természetesen bírálja és szétszedi, ugyancsak arra utal, hogy egy ellenzék a költségvetést soha nem fogadhatja el, ugye, az ellenzék azt nem méri fel, hogy ez a helyzet, ahová eljutottunk, ez tulajdonképpen egy hosszú folyamatnak a vége, és egy év alatt nem lehet megváltoztatni. Ez a költségvetés azért jó, mert jó felé fordult, jó irányba megyünk ezzel a költségvetéssel. Az biztos, hogy egy év alatt nem fog megváltozni, de hogyha egyszer jó irányba megyünk, a következő harmadik vagy esetleg a ciklus végén, a negyedik év végén kell ezt megnézni, hogy valóban jók voltak-e a döntések.

Egy év alatt nyugodtan szét lehet szedni ezt a költségvetést, amit mi beadunk, darabokra, mindenhol hibát lehet találni. Sajnos abból a helyzetből, amiből mi elindultunk, csak ilyen költségvetést lehetett csinálni. Én azt kérem, hogyha nem is fogadják el, mert egy ellenzék még helyi szinten sem fogadja el a következő évi költségvetést, mert neki az a dolga, hogy kritizáljon és hibát találjon. Én azt kérem, hogy figyeljék, és hogyha valóban olyan hibákat találnak, akkor nagyon megköszönjük azt, hogy azokat felhozzák és azokat korrigáljuk évközben, vagy nem az adókra gondolok, hanem egyéb más jogszabályokra, ami esetleg a munkához való jutást segíti. De én úgy gondolom, hogy mindenkinek az az érdeke ebben az országban, hogy abból a mélyrepülésből, amelyikbe idáig eljutottunk az idáig eltelt évek alatt, abból valahogy végre kezdjünk el fölfelé kapaszkodni.

Valószínű, a szakadékból vagy a mély gödörből nem fogunk egyből a dombtetőre jutni, de én azt kérem, hogy támogassák. Elindultunk jó felé, én ebben a költségvetésben mint vállalkozó, aki nagyon régóta vállalkozó vagyok, azt látom, hogy lehetőség van. Lehetőség van a munkahelyteremtésre, ha pedig munkahelyteremtés van, akkor lehetőség van a további adórendszerrel is arra, hogy a családok jobban járjanak, legyen gyermekvállalás, és valóban, akik nem akarnak dolgozni, azok csak annyit kapjanak. Sajnos ilyen is van ebben az országban, aki ez alatt a hosszú idő alatt, ameddig nem volt munkahelye, beállt egy olyan

szintre, hogy nem is akar abból kijönni. Eljutott arra a szintre, hogy neki az jó. Na, ez az a támogatás, amit nem kell tovább bővíteni, ebből azt a részt, amit nem muszáj, be kell tenni a munkahelyteremtésbe és munkahelyeket kell csinálni, és ezt a réteget a lehető legkisebbre csökkenteni. Én úgy gondolom, ez bent van az adórendszerben. Én azt kérem, hogy ha tudják, akkor támogassák. Ha nem, akkor megköszönöm azt, hogyha a hibákat felsorolják, akár részleteiben is, és azon közösen megpróbálunk változtatni.

Tökéletes költségvetés még nem volt a világon, ebben az országban sem lesz, de úgy gondolom, az irányok megváltoztatásával mi jó irányba megyünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Karvalics képviselőtársam. Van-e még képviselő, aki szólni kíván? *(Nincs jelentkező.)* Akkor nagyon rövid reflexiót teszek. Azt szeretném mondani, hogy személyesen mindazokkal egyetértek, aki abba az irányba kívánja mozdítani a folyamatot, hogy ebben az országban minél többen dolgozzanak, és minél kevesebben legyenek segélyezetttek. Évek hosszú sora óta nemcsak ezt hangoztatom, hanem ezért kívánok tenni. Itt Kara alelnök úr említette ezeket a gondolatokat, és azokat, amiket említette, azokban a gondolatokban nagyon sok olyan, megfontolásra alapot adó mondat hangzott el, amelyet érdemes szem előtt tartanunk mindnyájunknak. Ennek a bizottságnak nyilván van valamilyen szinten közös értékrendje. Ez nem más, mint az, hogy a lehetőségeinkhez illesztetten a foglalkoztatás bővülését segítsük elő. Csak nem jók azok a politikai kinyilatkoztatások szerintem, amelyek az elmúlt 8 esztendő csak úgy próbálják meg görcső alá venni, hogy minden, ami akkor történt, hibás, rossz és elítélendő. Azért nem, mert 1998 és 2002 között bármelyik, a legjobb foglalkoztatási adattal bíró esztendőt vesszük elő és összehasonlítjuk mondjuk azzal, hogy az azt követő időszakban a válság bekövetkeztéig, 2008 végéig hogy nézett ki a kép foglalkoztatási oldalról, akkor azt kell hogy mondjam egy mondattal, hogy a 2002 és 2009 közötti időszakban a legrosszabb esztendő is jobb volt, mint 1998 és 2002 között. Ez tényszerű. *(Kovács Ernő: Ez hülyeség.)* Ez tényszerű. Ez a Központi Statisztikai Hivatal hónapról hónapra történő munkaerőpiacon jelenlévők rögzítéséből tevődik elének. *(Kontur Pál: Több komolyságot!)* Ha minden hülyeség, ami önöknek nem tetsző, ami gyakorlatilag szembenéz azzal, amit önök nem szeretnének, akkor az szerintem nem helytálló, nem jó. Ez az egyik része a dolgoknak. Ennek utána lehet nézni. Ez sajnós, vagy inkább szerencse, de tényszerű.

A másik, hogy nekem inkább abban van vitám önökkel, hogy ha valahol, most nem Északkelet-Magyarországon, az országban, egy fejlettebb kistérség keretei között is vannak még inkább parciális felületen lévő kiszorítottak, akkor ezeknek a kiszorítottaknak, hogyha és van munkavállalási hajlandóságuk, készségük adott esetben, képességük, és dolgozni akarnak, akkor nem úgy lehet segíteni, hogy az aktív oldalon a forrásokból elveszünk, a passzív oldalon meg nem biztosítjuk az ellátásukat. Úgy lehet segíteni, hogyha a passzív oldalon nem biztosítjuk, vagy szorítjuk ezeket a kérdéseket és aktív oldalon meg megtöbbszörözzük. Na most, a nemzeti közfoglalkoztatási program nem erről szól. A 64 milliárd nem erről szól. Nem Kiss Péter, én mondtam, hogy hitem szerint azért tartom felelőtlennek, azért tartom megfontolatlanoknak ezt a költségvetést, mert ezeket a gondolkodásokat nem veszi számításba. Ráadásul – még egyszer mondom – hitem szerint olyan alapon teremti meg a forrását ennek a költségvetésnek, ami a magántulajdon szentségét semmibe veszi. 12 éves megtakarítás. Mindegy, hogy kötelező vagy nem kötelező alapon történtek a magán-nyugdíjbiztosító pénztárak életre hívásai vagy belépései. De ott az emberek takarékoskodtak. Azokat a pénzeket önök most bekaszálják a költségvetéshez illesztetten, mert ha direkt nem teszik be, akkor nyilván más pénzeket váltanak ki ebből. Tehát nem akarom még mélyebbre vinni a történetet. Egyszerűen azt akarom mondani, hogy meg vagyok győződve arról, hogy foglalkoztatáspolitikai szempontból ez a költségvetés nem előre visz, nem segíti a

foglalkoztatás bővülését, és akkor nem akarom ragozni a közszférát és minden egyéb mást. Nagy István kért szót, utána pedig Kiss Péter.

NAGY ISTVÁN (Fidesz): Én csak egy ügyrendi észrevételt tennék, elnök úr. Ön az előbb azt mondta, hogy lezárja a vitát. Ha lezárja a vitát, akkor szavazzunk róla. De ön mindig azt csinálja, minden bizottsági ülésen, hogy a végén, lezárásként mond egy hosszú monológot, és nem a szavazást rendeli el. Ezen a gyakorlaton – megkérem az elnök urat, hogy – változtasson, és térjen vissza a bizottság működésének az eredeti kerékvágásába. Mert egyébként ha ön reflektál, az újabb reflexiót szül, amire egyébként az ügyrendünk szerint már nem lenne lehetőség.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselőtársam. A jegyzőkönyvben nézze meg, hogy mikor mondtam ilyet, hogy lezárom. Nem úgy cselekedtem, mint a ház elnöke néhány órával ezelőtt (*Nagy István: Azt mondta, hogy mielőtt még lezárnam a vitát, előtte reflektálok, ezt mondta. Ez azt jelenti, hogy ...*), kihirdeti a szavazás végeredményét, majd azt követően házbizottsági ülés keretei között valami egészen más születik. Nem! Én azt mondtam (*Kara Ákos: Ez nem is ez a napirend, most.*) ... persze, (*Kontur Pál: csak valótlanúságot nem mond?*) nem, nem, azt mondtam... (*Kontur Pál: Mit beszél itt össze-vissza? Erről beszéljen, ami itt most a téma.*) Képviselő úr, kérjen szót, kérjen szót! A bizottság ülésnek vannak keretei. (*Nagy István közbeszólása nem érthető.*) Nem, István, nem mondtam, hogy lezárom, hanem azt mondtam, hogy ha és amennyiben, akkor majd mélyebbre megyünk vagy nem. (*Kontur Pál: Ha és amennyiben...?*) Igen, igen, és most is azt mondom. Én úgy gondolom, hogy a bizottságnak az a dolga, a jegyzőkönyvet elő kell venni, meg kell nézni majd darab-dekára. Most is azt mondom (*Kontur Pál közbeszól.*), én erről a dologról úgy gondolkodom, hogy a bizottság addig, amíg érdemi észrevétele van bármelyik tagnak, addig természetesen tárgyalja a témát. Az, hogy azt kezdeményezem most is, azt kezdeményeztem az előbb is, hogy racionális keretek között tartsuk a történetet, az nyilvánvaló. De költségvetési vitáról beszélünk. Az egyik legfontosabb törvényről, amit egy adott esztendőben szül a Ház. Azért az engedtessek meg, hogy bármelyik képviselő, nem feltétlenül az elnök, bármelyik képviselő, aki el akarja mondani az álláspontját, hogy ha nem első körben, hanem reakcióként, akkor másodkörben is elmondhassa. Ez a képviselői szabadság alapjogai közé tartozik. (*Kara Ákos: Egyetértünk. Át is érezzük a súlyát.*) Ha egyetért velem Kara alelnök úr, akkor én ezt nem ragozom tovább. Mert ez egy fontos kérdés. (*Kara Ákos: Ezért, csak ezért mondtam, semmi másért.*) Fontos megerősítés ez számomra. Kiss Péter képviselő úrnak adom a szót.

KISS PÉTER (MSZP): Egy megjegyzést szeretnék csak tenni: utaltam rá a hozzászólásom legelején, a költségvetés az, amelyik az alternatív értékválasztási karaktert mutatja meg a parlamentben. Erre van kitalálva a költségvetés intézménye is, már hogy a parlamenti tárgyalás intézménye is, és általában a parlamentekben ez szokott lenni az a fő küzdelem, ahol az emberek számára megpróbálják megmutatni a bent lévő pártok, hogy milyen más választ kínálnak Magyarországnak, illetve az adott országnak. Most a kiugró pontokat illetően, gondolom, önök is látták, itt van éppen a kezemben, az interneten is rajta van, Orbán miniszterelnök egy nyilatkozata a Frankfurter Allgemeine Zeitungban, ez éppen ma jelent meg, ő úgy fogalmazott több más kérdések mellett az örökségét illetően, hogy a külföldnek kalapot kéne emelnie Magyarország előtt. Még hozzá azért, mert a válságra adott, ő úgy fogalmaz, megkésett válaszként Magyarország két egymást követő kormánya egy éven belül az alábbi határozatokat hajtotta végre. A nyugdíjasok elveszítették 13. havi járandóságukat, az áfakulcs 20-ról 25-re emelkedett, a nyugdíjkorhatár így és így alakult, az államháztartási kiadási oldalt erőteljesen lefaragták. Ezek a lépések összességében többet tesznek ki, mint amire bármely más európai ország vállalkozott, mégpedig társadalmi, most

csak lefordítom: cirkusz nélkül. Tulajdonképpen ezért kijárna, hogy a külföld kalapot emeljen. Ezt szeretném idetenni az asztalra mint egy differenciált értékelést arra vonatkozóan, hogy például a kormány hogy értékeli azt az örökséget, ami itt volt. Válságnak értékeli? Persze az is. És értékeli azt a teljesítményt is, aminek ennek kezelésére irányultan úgy fogalmaz, két kormány tevékenységéből. Azt gondolom, hogy ez az a keret, amelyikben kereten belül lehet szakmai vitát erről a dologról folytatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nagy István képviselőtársam, parancsolj!

NAGY ISTVÁN (Fidesz): Péter, köszönöm, hogy ezt elmondtad, mert ez pontosan az alternatív értékválasztásnak a kérdésére helyezi a hangsúlyt. Ez arról szól, hogy eddig ez volt egyébként az alternatíva, és mostantól kezdve egy másik gazdaságfilozófia és társadalompolitika érvényesül. Tehát eddig voltak azok a megszorítások, amelyek a társadalom nagy részét érintették, olyan helyzetbe hozták egyébként az embereket, hogy további megszorításokat már nem lehet eszközölni. Sorolhatnám én is egyébként azokat a felelős vagy felelőtlen döntéseket, amelyek az előző 8 évben születtek, és egyébként Gúr Nándor megszavazta, és tényleg nem akarok mélyebbre menni, de azért lehet beszélni, nyugdíjról, kisteleplülesi iskolák bezárásáról, egészségügyi ellátó kapacitások szűkítéséről, 13. havi nyugdíjról, amit a Kiss Péter említett, a nyugdíjkorhatár felemeléséről beszélni, ami egyébként Magyarországon viszonylag nyugalomban zajlott le. Tehát sok mindent fel lehetne itt említeni. Egy dolog biztos, hogy most egy másik gazdaságpolitikával próbálja a gazdaságot élénkíteni a kormány. Ez egy kísérlet. Majd egy év múlva beszéljünk róla, hogy egyébként jó volt vagy rossz volt. Egy dolog biztos, hogyha értékválasztásról beszélünk, akkor Gúr Nándor a felszólalásával egyébként az előbb említett megszorító intézkedések irányába próbálja számunkra felvillantani, IMF-estől, EBRD-stől vagy akár a nemzeti bank monetáris politikájától kezdve. Szerintem mehetünk ennél mélyebbre, de nem lenne szükséges. Már így is elég mélyen vagyunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezek azok a helyzetek, amikor megint 28 fajta reflexió születhetne, hogy a kisiskolák becsukása, és akkor azt mondhatom, hogy most akkor 230 millió forintos beruházással megépült tavaly, az idei költségvetés keretei között pedig a bekötött gázszolgáltatás díjait az önkormányzat nem tudja fizetni, és az állam meg nem akar helytállni, nem akar segíteni. Ezeket csökkentitek egyébként, Ernő, amiről beszélsz. Tehát nem akarom folytatni ezt, mert kicsinyesnek tartom. Szerintem vannak közös pontjai annak, amit nekünk annak érdekében kell tenni, hogy a foglalkoztatási helyzet változzon, mert ez a Magyarországon dolgozó emberek érdeke. És sokkal inkább ezekről fogok mindig beszélni, mint kicsinyes politikai gondolkodást képviselni.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy bárkinek van-e hozzászólása. *(Nincs jelentkező.)* Nincs. A válaszadásokra kerítünk sort. Arra kérem a válaszadókat, hogy a politikai nézetbeli különbségekbe ne vegyenek részt, rövid észrevételeket tegyenek, amennyiben szükség szerű, és néhány kérdésre a válaszokat fogalmazzák meg. Köszönöm szépen.

LÓDINÉ CSER ZSUZSANNA (Állami Számvevőszék): Elnézést, ha jól értettem, a Számvevőszékhez nem volt kérdés.

ELNÖK: Azt hiszem, hogy a Számvevőszékhez nem volt kérdés, de a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz volt: a Munkaerőpiaci Alap decentralizációja, szubszidiaritás.

KAJDI LÁSZLÓ (MSZP): Nem kifejezetten kérdésként, inkább ilyen elméleti pontként értelmeztem. Elnök úr mondta, hogy nem találja a költségvetési törvényben. Ez nem ott szokott szerepelni, hanem mindig kormányrendeletben kerül kihirdetésre.

ELNÖK: Mondtam, hogy lehet, hogy az én hibám. Köszönöm szépen. Egyébként van információ e tekintetben? *(Kajdi László: Nem tudok róla.)* Köszönöm szépen. Ez engem megerősít abban, amit én gondolok a dologról. De volt egy kérdésem, az a decentralizáció volt, Kajdi úr. Nincsen ilyen sor ma, új szerkezetében jelenik meg az MPA.

KAJDI LÁSZLÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Valóban új szerkezetben, de a decentralizálás később születik meg. Az Országgyűlés döntése után kerül felosztásra a minisztérium javaslata és a MAT döntése szerint.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor arra kérem majd képviselőtársaimat, hogy amikor ez megtörténik, politikai hovatartozásunktól függetlenül figyeljünk arra, hogy lehetőség szerint minél nagyobb mértékű legyen ez. Mert ez közös célunk, mert ha ott, a közelben dől el a források felhasználása, az a leghatékonyabb.

Határozathozatal

Más, egyéb kiegészítés? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Köszönöm szépen. Akkor szavazásra teszem fel a kérdést. Itt gyakorlatilag a törvényjavaslat támogatása tekintetében szeretném kérdezni, hogy aki általános vitára alkalmasnak tartja, az kézfelemeléssel jelezze ezt. Köszönöm szépen. *(Szavazás.)* 12 igen. Ki az, aki nem tartja alkalmasnak? *(Szavazás.)* 5. Tartózkodás egy volt, az LMP részéről.

Itt a Számvevőszéki bizottságnak kell holnap 14.30-ig megküldeni az írásos álláspontot. Az alelnök úr nyilván a többségről gondoskodik, a kisebbségihez az LMP-nek megvan, a Jobbiknak is megvan. *(Farkasné dr. Molnár Valéria: Lehet egységes, és akkor az elnök aláírja?)* Annyit kérek, hogy a Jobbiké is legyen itt, és akkor egybefoglaljuk a kisebbségi véleményeket. Köszönöm szépen. Ezt holnap megküldjük.

Egyebek

Van egy harmadik napirendi pontunk. Egy percben letudjuk. Nem lesz olyan hosszú, mint a költségvetés. Két dologról kell, hogy tájékoztassam képviselőtársaimat. Az egyik, hogy nem tudom megmondani, hogy mikor lesz bizottsági ülésünk, azért nem, mert a költségvetési törvény módosító javaslatainak a megvitatása, hogy a számuk mennyi lesz, ez fogja meghatározni. Ha lehet, hétfő, de valószínű, hogy az élet felborítja a dolgunkat.

A másik: alelnök úr, azt kérném, amit a múltkor is, 18-án az Európai Parlament Foglalkoztatási és szociális bizottságának itt van tíz tagja. Megegyeztünk, hogy mi ott vagyunk, elnökök, de aki csatlakozni akar, az jelezze. 18-án 14 és 15.30 óra között.

És lett volna még egy, de Spaller képviselőtársunk nincs itt, tehát ő nem tud számot adni a múltkori külföldi útjáról. Az írásbeli összegzését kiosztjuk képviselőtársaimnak. Köszönöm szépen. Szép napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra)

Gúr Nándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia